

OPROEP TOT ACTIE

Het Uitvoerend Bestuur van de EFBH:

- Verleent haar volledige steun aan de eis van het EVV om een Sociaal Voortgangsprotocol op te nemen als aanhangsel bij het Verdrag in verband met de toetreding van Kroatië tot de EU.
- Roept de Commissie op een "Monti-Verordening" voor diensten uit te vaardigen, waarbij het recht op collectieve onderhandelingen en het stakingsrecht worden veilig gesteld in het kader van het vrij verkeer van diensten en het recht van vestiging. De Verordening 2679/98 inzake de werking van de interne markt wat het vrije verkeer van goederen tussen de lidstaten betreft, bevat een "Monti-clausule" ter bescherming van de sociale grondrechten, met inbegrip van het recht op collectieve onderhandelingen en het stakingsrecht. Er is geen navenante verordening voor de verlening van diensten en het recht van vestiging. Deze voorgestelde nieuwe Monti-Verordening zou gebaseerd moeten zijn op artikel 352 van het Verdrag over de werking van de Europese Unie en geïnspireerd op artikel 28 van het Sociaal Gemeenschapshandvest.¹
- Wijst het Europees Hof van Justitie erop dat de rol van vakbonden in een democratie niet die van hulpmiddel van de overheid is en dat vakbonden per definitie onafhankelijke organisaties zijn die belangen van de werknemers vertegenwoordigen. De eisen van de werknemers kunnen daarom in het onderhandelingsproces niet afhankelijk worden gemaakt van de voorafgaande verplichting een eenzijdig "proportionaliteitsprincipe" bij hun eisen na te leven, zonder de balans structureel naar de kant van de werkgever te laten overhellen.
- Herinnert het Europees Hof van Justitie eraan dat het een ernstige discriminatie zou inhouden en een overtreding van de mensenrechten, als de vakbonden in het land van tewerkstelling niet op dezelfde voet mogen onderhandelen met een werkgever die werknemers naar hun land detacheert volgens de ter zake geldende nationale wetgeving, maar dat het HvJ integendeel rekening moet houden met ernstige beperkingen die onbekend zijn in de relevante nationale wetgeving in het land van tewerkstelling, alleen maar omdat de werkgever in een ander land geregistreerd is en zijn economische vrijheden in de interne markt uitspeelt.
- Herinnert het Europees Hof van Justitie eraan dat het een ernstige discriminatie en overtreding van essentiële arbeidsnormen zou inhouden als gedetacheerde werknemers niet volledig zouden kunnen genieten van de werknemersrechten in het land van tewerkstelling, dit wil zeggen dat ze zouden worden vertegenwoordigd door een vakbond volgens dezelfde voorwaarden als de ingezeten werknemers, met inbegrip van de mogelijkheid om over een volledige cao te onderhandelen en een cao af te sluiten die betrekking heeft op alle punten die gewoonlijk in de cao's van het land van tewerkstelling worden vastgelegd en die zich niet beperkt tot de lijst van minimumvoorwaarden zoals die in de Detacheringsrichtlijn vastgelegd zijn. Herinnert het Europees Hof van Justitie eraan dat het absurd zou zijn, als gedetacheerde werknemers via hun

---

¹ De heer Monti komt in het verslag "Een nieuwe strategie voor de interne markt" tot het besluit dat "er een brede consensus onder de beleidsmakers is dat een verduidelijking van deze aangelegenheden (het recht op staking) niet mag worden overgelaten aan de toekomstige occasionele bemiddeling bij het HvJ of nationale rechtbanken. De politieke krachten moeten zoeken naar een oplossing die beantwoordt aan de in het Verdrag vastgelegde doelstelling van een "sociale markteconomie" (p. 69). Het door de heer Monti voorgestelde "arbitrage- of bemiddelingssysteem" waarbij de Commissie betrokken is en een systeem van voorafgaande kennisgeving (p. 71) worden door de EFBH volledig afgewezen.

vakbond in het land van tewerkstelling niet zouden mogen onderhandelen over de voorwaarden zoals verblijf, reiskosten, bijlagen, enkel en alleen omdat deze elementen niet in de Detacheringsrichtlijn vermeld worden.

- Herinnert de Commissie en de Raad eraan dat het Europees Parlement in zijn resolutie *Uitdagingen voor collectieve overeenkomsten in de EU* betreurt dat in het HvJ in de zaak Ruffert "in onvoldoende mate rekening wordt gehouden met IAO-verdrag 94 en vreest dat de toepassing van dit verdrag in de betrokken lidstaten in strijd zou kunnen zijn met de toepassing van de Detacheringsrichtlijn".
- Roept in overeenstemming met de vraag van het Europees Parlement de Commissie op "de situatie ten spoedigste op te helderen en te blijven aandringen op ratificatie van dit verdrag, teneinde de verdere ontwikkeling van sociale clausules in aanbestedingsreglementen, die zelf een doel van de aanbestedingsrichtlijn is, te verbeteren²."
- Eist dat de EU-Richtlijnen inzake openbare aanbestedingen verduidelijkt worden om de lidstaten in staat te stellen hun internationale verplichtingen ingevolge IAO-verdrag 94 na te komen.
- Roept alle lidstaten van de Europese Unie op om IAO-verdrag 94 te ratificeren.
- Neemt kennis van en ondersteunt volledig de conclusies die vervat staan in het "Rapport van het comité van deskundigen inzake de toepassing van conventies en aanbevelingen", dat in 2010 tijdens de 99ste zitting van de Internationale Arbeidsconferentie gepresenteerd is.
- Neemt kennis van het initiatief van de Commissie om de onderhandelingen voor de toetreding van de Europese Unie tot het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) te openen en aan dit initiatief haar volledige steun te verlenen. In dit proces is het een *conditio sine qua non* dat de bepalingen van het EVRM niet worden afgezwakt.
- Roept de Commissie op om in het werkprogramma van de Commissie een perspectief inzake sociale grondrechten in te passen binnen het kader van haar beoordeling van sociale effecten, in het bijzonder ten aanzien van de volgende wetgevende en niet-wetgevende initiatieven:
  - i. De "Barroso-Verordening" of elk ander noodzakelijk geacht wetgevend initiatief over de interpretatie en de tenuitvoerlegging van de Detacheringsrichtlijn. In dit initiatief dienen maatregelen ter bestrijding van schijnzelfstandigheid te worden opgenomen;
  - ii. De herziening van Verordening 44/2001/EG betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (Brussel I);
  - iii. De Mededeling over het beleid inzake grondrechten;
  - iv. De Mededeling van de Commissie over de sociale verantwoordelijkheid van bedrijven;
  - v. Het Groenboek over alternatieve geschillenbeslechting in het burgerlijk recht en het handelsrecht in de Europese Unie en in het bijzonder de analyse van de Commissie betreffende het vraagstuk inzake beleidssamenhang op het gebied van collectieve schadeacties, die niet alleen zouden moeten handelen over geschillen inzake consumentenrechten en mededingingsrecht maar, vanwege het gebrek aan zekerheid van veel arbeidsrelaties, met name ook inzake arbeidsrecht.

---

² Resolutie van het Europees Parlement van 22 oktober 2008 over de uitdagingen voor collectieve overeenkomsten in de EU, artikel 232008/2085(INI)